

[Hans Nielsen.]

det ene og for det andet Forslags Vedkommende, at man fik absolut Sikkerhed for, enten at Varerne standsedes ved Grænsen, indtil der forelaa en Erklæring om, at de var i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, eller — hvis den højtærede Minister ikke kan gaa med til dette — at Varerne i alle Tilfælde ikke maatte udleveres fra Importørerne, før der forelaa, overfor Toldvæsenet eller overfor den højtærede Minister, Garanti for, at Varerne var i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser. Og særlig maa jeg henstille med Hensyn til Forslaget om Konfektionsvarer, at man faar indført en saadan Bestemmelse, hvilket ogsaa er i Overensstemmelse med de Ønsker, der fremkom fra Industriens Side allerede i forrige Rigsdagssamling, da vi behandlede dette Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører mente, at Undtagelsesbestemmelsen i § 9 — og der findes jo en tilsvarende Undtagelsesbestemmelse i det andet Lovforslag — var absolut nødvendig, og jeg kan heller ikke se, at denne Undtagelsesbestemmelse rummer saa store Farer, for saa vidt den højtærede Minister her i Rigsdagen erklærer, at han i al Almindelighed vil tage Hensyn til, hvad et saadant Udvalg mener om dette Spørgsmaal. For ellers kunde man jo godt i en Tid som vor tænke sig Tilfælde, hvor der kunde blive givet Dispensationer der i og for sig kunde forringe Loven i betydelig Grad.

I det store og hele godkender vi altsaa de her foreslaaede Bestemmelser. Vi ønsker dem ganske vist paa adskillige Omraader forbedret, men det vil der forhaabentlig ogsaa være Mulighed for ved en nærmere Forhandling med den højtærede Minister.

Jeg maa særlig udtale min Tilfredshed med Fremsættelsen af Forslaget vedrørende Konfektionsartiklerne. Det er mange Aar siden, jeg første Gang paa denne Talerstol kritiserede den Forretningsførelse, vi har paa dette Omraade, og beklagede, at saa mange Tjenestefolk og fattige Folk blev praktet elendige Varer paa og paa en Maade blev snydt og narret for deres surt erhvervede ringe Løn. Naar de kom ind til Købstaden efter Skiftedag med deres faa Skillinger i Lommen og skulde have Tøj, fik de nogle usle Varer, som ikke kunde holde ret længe, og som, naar de havde haft dem paa nogle faa Gange i Regnvej, var forjaskede og ikke lignede noget. Der har været mange, mange Tilfælde af den Slags, og dette Forhold trives den Dag i Dag. Den højtærede Minister skal da ikke høre

Bebrejdelser fra os, fordi han kommer med et saadant Forslag. Naar de handlende ikke selv vil overholde en ordentlig Handelsmoral — og det er de ikke altid Herre over, for der er daarlige Elementer i alle Samfundsklasser —, saa er det rimeligt, at man fastsætter lovbestemte Grænser, som ikke maa overskrides.

Forslaget gaar ud paa, at der ikke maa indføres Herrekonfektionsartikler, som ikke indeholder 40 pCt. Uld. Ja, det kan være meget godt, og det er ogsaa meget muligt, at det er en god Grænse, der er sat ved de 40 pCt. Men jeg kan ikke forstaa, hvorfor den højtærede Minister vil tillade, at Varer i Metermaal maa gaa ind i Landet, selv om de ikke har disse 40 pCt. Uld. Thi der er jo intet i Vejen for, at de daarlige Varer, hvis Import man nu vil stoppe, kan blive produceret her i Landet, og det er i alt Fald ikke vort Ønske. Det er ikke vort Ønske, at Fabrikation af daarlige Varer, som nærmest er Bedrageri mod Forbrugerne, skal kunne trives indenfor Landets Grænser, naar man stopper Importen udefra. Jeg vil mene, at de samme Bestemmelser maa være gældende indenfor Landets Grænser, og derfor ønsker jeg, at Bestemmelsen ogsaa skulde gælde for Metervarer. Jeg maa dog sige til den højtærede Minister, at naar man nu vil værne Tjenestekarlen og Daglejeren og de daarligst stillede Smaa-folk mod saadanne elendige Varer, hvorfor saa ikke værne Tjenestepigen og den fattige Kvinde, for de bliver jo snydt og narret med de selv samme Varer. Mange af de Varer, man sælger til dem, er ogsaa af en ussel Beskaffenhed. Derfor kan jeg ikke forstaa, at Forslaget ikke skal omfatte Tekstilindustrien. Men nu faar vi jo at høre, hvad den højtærede Minister har at sige til dette Spørgsmaal.

Jeg tror, jeg med disse Bemærkninger kan anbefale de foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget i Haab om, at det maa lykkes at gennemføre de smaa Udvidelser og Forbedringer, jeg har udtalt Ønske om. Maa jeg til Slutning sige til den ærede Ordfører, at jeg ikke i Dag har til Hensigt at føre denne Forhandling ud over et videre Gebet, til Trods for at der kunde være meget god Grund dertil efter de Betænkninger, der er afgivet af det Udvalg, det ærede Medlem har været et flittigt Medlem af. Naar det ærede Medlem siger, at det nu gaar bedre med Skotøjsfabrikationen her i Landet end tidligere, har han Ret, men jeg tror ikke, han skal bygge alt for store Haab paa den Kendsgerning. For det første er